

Η παρουσία του Θεού στη ζωή μας (Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 2 Απριλίου, 2019

Ο κόσμος αυτός που ζούμε είναι όλο πόνους, πίκρες, θλίψεις, απογοητεύσεις, στενοχώριες, δοκιμασίες και δυσκολίες. Όπου να σταθείς, ό,τι ν' αντικρύσεις, και ό,τι ν' ακούσεις θα 'χει σχέση με την αμαρτία, την αδικία και τον θάνατο. Φαίνεται σαν να έχει νικήσει τον κόσμο η πονηρία και το κακό, σαν να κυριαρχεί κι εξουσιάζει ο δαίμονας, σαν ν' απομακρύνθηκε ο Θεός, να κουράσθηκε, να βαρέθηκε τα συνεχή λάθη μας. Ο άορατος Θεός σαν να στέκει πολύ μακριά ως βουβός και κουφός.

Όμως, αγαπητοί μου, δεν είναι ακριβώς έτσι. Μπορεί να φαίνεται ότι νίκησε η κακία και υποδούλωσε τους πάντες, να φαίνεται ότι απουσιάζει ο Θεός και ότι κρύβεται, αλλά δεν είναι έτσι. Δεν είναι λίγοι αυτοί που αντιστέκονται στο κακό, ούτε είναι λίγοι αυτοί που βρήκαν μέσα τους τον Θεό ή ακόμη μέσα στον πόνο, στη δυστυχία και στον κατατρεγμό.

Ορισμένοι εύκολα σκανδαλίζονται από τη μη άμεση επέμβαση του Θεού στη ζωή τους, ότι δεν τους ακούει, δεν τους προσέχει, δεν απαντά στα καυτά ερωτήματα που τους πνίγουν. Ο Θεός όμως που επιβλέπει τα δέντρα, τα φυτά, τα άνθη, τα στρουθία, τα ζώα, τα ζώφια κι έχει μετρημένες τις τρίχες της κεφαλής μας, λέτε να μην ενδιαφέρεται για τα παιδιά του; Η παρουσία του μπορεί να είναι άορατη, σιωπηλή, διακριτική, ευγενική, νηφάλια, και σιγαλή. Να μιλά στις καρδιές, να δίνει υπομονή, ελπίδα, χάρη και χαρά. Να μην αφήνει τη δαιμονοκίνητη απελπισία να κυριεύσει την ψυχή και να την καταταλαιπωρήσει πρόωρα.

Έχουμε ένα Θεό απρόσμενο, όλο εκπλήξεις και κρυμμένα θαύματα. Να έρχεται την τελευταία στιγμή, εκεί που καθόλου δεν τον περιμένεις, εκεί που όλα έχουν σβήσει κι έχουν χαθεί. Μακάριοι όσοι υπομένουν, ελπίζουν, προσεύχονται, ακόμη και όταν δεν λαμβάνουν το ποθούμενο. Ευλογημένοι όσοι ειρηνικά και ατάραχα αποδέχονται το θέλημα του Κυρίου, ακόμη και τον φοβερό θάνατο. Πιστεύω πως αυτοί είναι οι πιο προνομιούχοι στην αγκαλιά του Θεού. Το πιο μεγάλο θαύμα είναι η δυνατή αίσθηση της παρουσίας του Θεού στην καρδιά του πιστού, όταν δεν υπάρχει κανένα φως από πουθενά.

Είναι γεγονός και μεγάλη αλήθεια πως ο πόνος με τα πλοκάμια του έχει αγκαλιάσει σφιχτά όλους τους ανθρώπους της γης. Κανένας δεν μπορεί να του ξεφύγει. Γιατί

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

τόσος πολύς και αβάσταχτος πόνος; Γιατί να βασανίζονται αθώα παιδάκια και ανήμποροι γέροι, που στη ζωή τους δεν πείραξαν ούτε μυρμήγκι και η ζωή τους όλη ήταν γεμάτη καλωσύνη, θυσία και προσφορά; Γιατί να μην παρεμβαίνει άμεσα ο Θεός; Γιατί να παρακολουθεί από μακριά τα τεχνουργήματα της κακίας; Γιατί να μην έχουμε μια δυναμική παρουσία του Θεού; Να διαλύσει έγκαιρα τις ραδιουργίες των πονηρών, τα τεχνάσματα των δαιμόνων, τις καταστροφικές φυσικές εκτροπές; Γιατί να μη βλέπουμε τον Θεό και απλά να τον αφουγκραζόμαστε ή να τον υποψιαζόμαστε; Δυσκολοαπάντητα ερωτήματα.

Η ανθρώπινη λογική αντιδρά κάποτε βίαια στη θεϊκή αυτή στάση και δεν γίνεται κατανοητή και ανεκτή. Ο Θεός όμως δεν κινείται με τη δική μας κοντόθωρη λογική και συμφέρουσα προοπτική. Η αορασία, η απουσία, σιωπή και ησυχία του Θεού ενοχλεί υπερβολικά τους ανυπόμονους, που απαιτούν μια άμεση λύση, δίχως άσκοπες, καθώς λένουν, καθυστερήσεις. Η ανθρώπινη αυτή απαίτηση έχει εγωισμό, ατομισμό, ανυπομονησία, φιλαυτία, αυθάδεια, ασέβεια, ανυπακοή, υστεροβουλία, ιδιοτέλεια, νοσηρότητα, αναίδεια.

Αν ο άνθρωπος, αδελφοί μου, φθάσει με τη χάρη του Θεού να μην απαιτεί τίποτε, να μην προσδοκά τίποτε, να μην τον φοβίζει η θανατηφόρα ασθένεια, είναι όντως μακάριος, αληθινό και αγαπητό τέκνο του Θεού. Αυτή η αταραξία, η αφοβία, η εγκατάλειψη στον Θεό είναι πρόγευση του παραδείσου. Ο άνθρωπος, που ξεγελάσθηκε, πικράθηκε, πόνεσε, απογοητεύθηκε και στέκει και χαίρει στα παθήματά του μαζί με τον Απόστολο Παύλο, κι ενδυναμώνεται στην ασθένεια και χαίρεται στα δεσμά του, έχει τη μεγάλη παραμυθία, τη μοναδική παρηγορία του πανσθενουργού Αγίου Πνεύματος, του γλυκύτατου Παρακλήτου, που τα πάντα χορηγεί αέναα.

*(Από το βιβλίο: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, "Η παρουσία του Θεού στη ζωή μας".
Ιερά Μονή Εισοδίων τής Θεοτόκου Μυρτιάς Θέρμου, Αργίλιο 2011, σελ. 15)*

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)